

КУЛЬТУРОЛОГІЯ

DOI: <https://doi.org/10.32839/2304-5809/2020-10-86-16>

УДК 130.2:7.097/7.091.4

Лебедева Н.А.

Міжнародна Кадрова Академія (м. Київ);
Євразійська Академія телебачення і радіо

XV МІЖНАРОДНИЙ КІНОФЕСТИВАЛЬ АМАТОРСЬКОГО КІНО «КІНОКІМЕРІЯ 2020» В УМОВАХ ПАНДЕМІЇ COVID-19

Анотація. Складна епідеміологічна ситуація, що склалася у світі, викликала проблеми проведення провідних культурологічних заходів. Ювілейний фестиваль «Кінокімерія» працював згідно всіх вимог у дистанційному режимі. Мета статті – описати тематичні та художньо-стильові особливості українських конкурсних кінофільмів ювілейного XV Міжнародного кінофестивалю «Кінокімерія 2020». Було використано такі методи: структурного аналізу, порівняльний, синтезу, емпіричний. Висновки: в результаті перегляду конкурсної програми, особистої присутності, авторкою дослідження дійдемо висновку, що українські аматорські кінотвори мають потенційні можливості конкурувати з професійними кіностудіями, які отримують державні гроші, що також підтверджено на прес-конференції членами журі фестивалю.

Ключові слова: кіномистецтво, культура, фестиваль, міжнародний, аматорське, УНИКА, Кінокімерія.

Lebyedyeva Nadiia

International Personnel Academy in Kiev;
Eurasian Academy of Television and Radio

XV INTERNATIONAL AMATEUR CINEMA FESTIVAL "KINOKIMERIYA 2020" UNDER CONDITIONS OF THE COVID-19 PANDEMIC

Summary. Formulation of the problem is a question as for the need of amateur cinema in Ukraine. Chairman of the Board of the Ukrainian Film Academy started the press conference with such rhetorical question. Indeed, difficult epidemiological situation in the world has caused some problems for leading cultural events. UNICA's final in the UK was canceled. But in Kherson the XV Jubilee Festival "Kinokimeria" worked according to all the requirements in a remote mode. This year's festival should, under certain conditions, become a venue for the European festival UNICA 2022 and this is a proof to the European film community that the Kherson region is able to host film festivals as national so the world levels. This year is special because due to the global pandemic, it was unknown whether this event would take place at all. Therefore, the international program could not be formed, but the Ukrainian, thanks to the efforts of domestic amateurs, was presented with new films. The development of the cinema art in the era of globalization attracts the leading foreign scholars' attention. The issue of distribution and additional funding for amateur film associations and children's film studios still remains open and finds only the objection of government officials in the form of the question. But, at the same time, there is an amateur cinema that creates the image of our country over the international cultural space. The main aim of the article is to describe valuable thematic, artistic and stylistic features of Ukrainian competitive films on the jubilee XV International Film Festival "Kinokimeriya 2020". There are some applied methods such as: structural analysis, comparative, synthesis, empirical method. Conclusions and suggestions: as a result of reviewing the competition program, personal presence, confirmed the intention to hold one of the most interesting cultural events of European significance in Ukraine, as discussed in this article, the author of the study concluded that Ukrainian amateur films have the potential to compete even with professional film studios, that receive public money in the international arena.

Keywords: cinematography, culture, festival, international, amateur, UNICA.

Постановка проблеми. Чи потрібне Україні аматорське кіно? Таким риторичним питанням почав прес-конференцію голова журі XV Міжнародного кінофестивалю аматорського кіно «Кінокімерія 2020», голова Правління Української кіноакадемії Володимир Войтенко. Дійсно, складна епідеміологічна ситуація, що склалася у світі, викликала проблеми проведення провідних культурологічних заходів. Проведення фіналу UNICA у Великій Британії також було відмінено. «Але у Херсоні XV Ювілейний фестиваль «Кінокімерія» не відмінений, працював згідно всіх вимог у дистанційному режимі. Цьогорічний фестиваль при певних умовах має стати майданчиком для проведення загальноєвропейського фестивалю

UNICA 2022 і це є доказом європейській кінематографічній спільноті, що Херсонщина спроможна приймати кінофестивалі як загальнодержавного, так і світового рівня» [5].

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Розвиток мистецтва кіно в епоху глобалізації привертає до себе увагу провідних іноземних науковців. Так, «Довідник досліджень впливу культури та суспільства на індустрію розваг» містить у собі огляд академічної та популярної літератури про взаємозв'язок між дослідженнями комунікацій та засобів масової інформації, кіно, реклами, зв'язками з громадськістю, релігією, мистецтвом, технологіями, культурою, маркетингом та розважальними практиками. Ця книга, заснована на міжнародних дослідженнях

і є важливою для студентів, дослідників, академіків, керівників підприємств та спеціалістів галузі, які шукають знання про сучасні сфери індустрії розваг [8].

Нової тенденції у споживацтві: бажанню нових об'єктів споживання та знецінення тих, які були придбані раніше, створюючи таким чином постійний попит на нові товари та послуги присвячений ще один науковий довідник. «Популярна культура зараз буде певний канал споживацтва як рекламою, так і маркетингом, способу життя споживачів, який поширюється у засобах масової інформації» [7]. У «Довіднику з досліджень споживання, засобів масової інформації та популярної культури в глобальну епоху» [7] розглядаються міждисциплінарні перспективи впливу засобів масової інформації та впливу споживачів у світі, що глобалізується, завдяки сучасним комунікаційним технологіям.

Виділення не вирішених раніше частин загальної проблеми. Питання розповсюдження та додаткового фінансування кіно об'єднань аматорів і дитячих кіностудій досі залишається відкритим і знаходить тільки заперечення представників державного управління у вигляді запитання «Навіщо воно потрібно?» Але, в той самий час, саме аматорське кіно створює імідж нашої країни на міжнародному культурному просторі.

Мета статті – описати тематичні та художньо-стильові особливості українських конкурсних кінофільмів ювілейного XV Міжнародного кінофестивалю аматорського кіно «Кінокімерія 2020».

Виклад основного матеріалу. З 24 по 26 вересня 2020 року у м. Херсон відбувся ювілейний XV Міжнародний кінофестиваль аматорського кіно «Кінокімерія». Цей рік особливий тому, що через світову пандемію було невідомо, чи відбудеться ця подія взагалі. Тому міжнародну програму не вдалося сформувати, але українська, завдяки зусиллям вітчизняних аматорів, була представлена новими кінострічками.

Фільм Дмитра Масіброди «Камера. Мотор... Трагедія!» (16 : 39) народної кіностудії «Поділля» підіймає гостру, навіть болючу проблему української кінематографії – проблему таланту митця і фінансування фільмів. На перших кадрах бачимо головного героя, який йде коридорами студії та вітається з усіма колегами. «Мабуть я один з небагатьох кіномитців, яких ще хвилює доля цього мистецтва, точніше був одним з них. Кажуть, Бог створив світ за 7 днів, а їм знадобилося 7 хвилин, щоб зруйнувати світи, які створив я, та міг би й ще...» [Запис у період перегляду конкурсної програми].

У кабінеті психоаналітика знайомимося з головним героєм фільму псевдонім якого Алєн ді Леон. Зі слів психоаналітика глядачеві стає зрозумілим, що перед ним не просто чоловік поважного віку та приємної зовнішності, це дійсно людина неабиякого таланту: «Серед кіношників Вас називають «філософом за камерою» та творцем епохи Відродження українського кіно. Безліч нагород, обожнення серед критиків та глядачів, половина життя на благо кіно, але вже п'ять років від Вас ні слуху ні духу... Не думали повернутися?» [Запис у період перегляду конкурсної програми].

Інтрига зростає кожної секунди завдяки крупним планам, грі освітлення. Кожна кінокартинка виважена і продумана, що створює напружену сюжетну лінію. Цікавий прийом діалогу між лікарем та Алєном також сприяє напруженню. Глядач чекає відповіді на запитання: «Хто саме переслідує головного героя?». Несподівано дізнаємося, що це сон, де Дмитро, таке справжнє ім'я нашого Алєна, знаходиться у середині порожнього залу кінотеатру, підіймається і йде на сцену... Він захищає свою алкогольну залежність думкою про те, що це несправедливо, коли "вам здається, що ви нікому не потрібні", що українське кіно помирає... «Подивись на які проекти виділяють шалені гроші, а що маємо? Лише гордість за тимчасове? А де наші Тарковські, Гайдари? Вони сидять вдома і пишуть власні сценарії, а хто буде фінансувати ризиковані проекти, які колись, можливо, стануть класикою! На Заході мене вважали б генієм... Подивись на мене – я вже старий...». П'ять років по тому розвивають трагедію таланту головного героя перед глядачем: це була зустріч з продюсерами, де вони пили разом каву, де нарікали Алєна за напади агресії, навіть психоз, за те, що актори та навіть знімальна група жаліються на нього. Продюсерам був потрібен соціальний підтекст, те що актуальне, те, що знімають інші. «Якщо ти не згоден – роби все за власні кошти, або ж запропонуй ідею комусь іншому, але наврядше що з того вийде...». І головний герой образився! Символікою сновидіння намагається розплутати проблему лікаря Дмитро міг би погодитися на подану пропозицію... Але він – Митець! Хто згадає низькоякісні шоу через 10 років, або 20? І цей аспект сучасної проблеми став палкою темою обговорення членами журі [5].

Якій би бюджет фільму не був, якщо кіно створене без душі – глядач не буде його дивитись, забуде й не згадає. А в кіно головний – це глядач, саме його увага, саме його любов. «Хто найголовніший у кіно? Це гуртова справа і для кожного існує своя відповідь, але всі погоджуються з тим, що найголовніший – глядач. Скільки не пиши, скільки не знімай, якщо погана, то зали будуть порожні. Кожен з нас – це частина Світу. Оцінки журі суб'єктивні й умовні. Найвища оцінка твору – це оцінка глядачів» [5], – підсумував відомий український кінокритик Володимир Войтенко. Цей кінофільм став поштовхом до практичної дії: поважні члени журі домовилися з місцевим відділом громадського телебачення щодо показу фільмів-переможців "Кінокімерія 2020" у програмі телевізійного покриття [5].

Традиційно студія «Веснянка» з м. Дніпро показала приклад доброти й любові. Мультиплекційний фільм «Борька» (02:56) має своєю проблематикою відношення людей до братів наших менших. Можемо назвати цю роботу відео кліпом до пісні Світлани Кольцової. Яскраві дитячі малюнки Марини Пилипенко, Артема Бородає, Наді Азіної, Аліси Федорцової, Арсенія Азарова, Назара Царенко, Борі Пасечника передають безумовну любов, про яку йдеться в пісні. Господарі на нову жилплощу не взяли з собою котів й собак. Тварини чекають, що за ними повернуться... Лише маленький хлопчик, вибіг з таксі зі сльозами, шукаючи свого Борьку.

А из такси родители смотрели,
 Не говоря друг другу ничего.
 И их сердца внезапно потеплели,
 Постигнув сердце сына своего.
 Но если так мальчишка глупый плачет,
 Целуя в нос несчастного кота,
 То, это всё в конечном счете значит,
 Что в мире есть любовь и доброта!

Мультимедійна робота студії «РАКУРС» КЗ «Верхньодніпровський ПДЮТ» присвячена проблемі COVID-19. Оптимістична назва цього фільму – «Будьте здорові!» цього фільму, що виготовлений у пластиліновій техніці, розвито під кутом позитиву щодо проблеми виникнення хвороби та профілактичних заходів, які пов'язані з нею. Велика кількість яскравих кольорів у зображенні нашої планети відкриває перед глядачем оптимістичне вирішення завдань, що виникли перед людством.

Наступний фільм «COVID-19. Доки діти на карантині» показує роботу педагогів КЗ «Верхньодніпровський ПДЮТ» у комедійній манері. Ця маленька кіноробота тривалістю меншою, ніж дві хвилини є вступом до красивого та ліричного аматорського відео кліпу «Два кольори» (03:46) на відому українську пісню О. Білана та Д. Павличка, що вже стала народною.

Творчість В'ячеслава Бігуна була представлена низкою актуально пізнавальних фільмів, що було відзначено журі та нагороджено автора першим місцем. Кожен фільм В'ячеслава Бігуна являє собою неповторний кіносвіт з особливо духовною картиною світу. Кожного року згаданий автор представляє роботи, що стають переможцями і, можливо, у майбутньому, деякі з них стануть класикою. Згадаймо хоча б фільм «Серце матері Гонгадзе», про який було написано у статті «Особливості фільмів-переможців XIII Міжнародного кінофестивалю аматорського кіно «Кінокімерія 2018» [3].

Документальний фільм «Maestro: будьте здорові» (12:00) детально показує один з робочих днів хірурга – професора Павла Іванчова, який провів більш ніж 8000 операцій. Він рятує і продовжує життя з 1995 року. Назва кінострічки розкриває її глибинний смисл: щоб робити операції потрібний не просто професіоналізм, необхідний неабиякий талант. Показано операцію з видалення жовчного міхура, за словами головного героя «найпростішою», але глядач спостерігаючи все, що бачить під мікроскопом лікар, розуміє складність кожного руху хірурга, його команди. Фільм знято дуже професійно.

«Дума про життя (після смерті). Заповідь Любомира Гузара» (10:00) – філософський монолог однієї із найвизначніших постатей нашого часу. Перші кадри фільму демонструють чергу вірян у Соборі. За кадром голос Любомира Гузара [2]. Він розповідає про язичницькі вірування, про Свято Успіня Пресвятої Богородиці, про книгу Р. Моуди [4] «Отже, це є така невелика вказівка на те, що є після тієї, так званої фізичної смерті. Ми коли мовимо мовою віри, ми говоримо про життя вічне, значить ми віруємо, віримо, що людина не закінчує своє існування. Ми маємо дуже гарний приклад у формі Воскресіння Ісуса Христа. Одним словом ми маємо ба-

гато вказівок, щоб оцю нашу віру підтримати, що смерть – це далеко не кінець». Дійсно, фільм спонукає до міркувань, що залишить людина після себе, «тако особа не є байдужою до тих, хто залишається на Землі» – показано багато списаних подякою Любомирові зошитів від вірян. «Ми живемо дуже матеріалістичним світоглядом, але є й духовні цінності. І вони дуже актуальні. Якщо я вірю, що смерть це є кінець, то так і справді. А якщо я вірю, що життя продовжується той самий факт, той званої смерті вже цілком інакше все виглядає. Отже, наше розуміння тих духовних цінностей, бо людина – то не є ество духовно-телесна цілісність, і в той цілості є й краса і повнота життя» [Запис у період перегляду конкурсної програми].

В основі фільму – витяг із інтерв'ю з Л. Гузарем для кінострічки, згаданої вище «Серце матері Гонгадзе», з журналісткою Зоряною Твін. Чин похорону (прощання) зафільмовано В. Бігуном 4 червня 2017 року). Спів ансамблю «Аксіос» Київської Трьохсвятительської Духовної семінарії, запис пісні «Батьку, мій лебедю білий» на слова Володимира Грибенка, що виконана Юрієм та Андрієм Хомен і люб'язно надано для цього фільму, надало камерності емоційної складової даної кіно роботи.

«Тіні» Івана Чендея» (15:00) вносить уточнення до історії створення культового українського фільму «Тіні забутих предків» С. Параджанова. В характерній авторській манері знайомить глядача автор фільму з красою рідного краю, показуючи не тільки горні пейзажі, але й IV Гуцульський кіно мистецький фестиваль «Тіні забутих предків: стежками фільму «Анничка». Початок сюжетної лінії спостерігаємо за обговоренням фестивалю в гуцульському музеї. Розповідає письменник, сценарист Василь Портяк щодо створення культової стрічки: «Треба було, щоб залишилася іскра між генієм і письменником М. Коцюбинським і генієм-кінорежисером С. Параджановим. Це була адаптація, це були професіонали» [Запис у період перегляду конкурсної програми]. У Садибі Івана Чендея, його дружина розповідає про написання сценарію до фільму, про правки, що вносилися. Це вагоме повідомлення учасниці історичної події розкриває постать українського сценариста з боку особистих якостей таких, як доброта, чесність, скромність.

Зйомки у Центральному державному Архіві-Музеї літератури і мистецтва України знайомлять глядачів з архівом відомого українського письменника Івана Михайловича Чендея. «В нашому архіві він має певний свій номер. До архіву Фонд був переданий у 1969 році самим Іваном Михайловичем, розповідає директор Архіву Олена Чижова, – його зошит до кіносценарію «Тіні забутих предків», він датований 1962 роком». Провідний Чендеезнавець професор Сидір Кіраль пояснює розбіжності сценарію, етичний бік проблеми, підкріплюючи свою розповідь декількома вже машинописними копіями. «Критики відмічали, що він наслідує Коцюбинського і Стефаніка, що сам Чендей спростовував» – такий висновок надає науковець. Режисура фільму дійсно вражає. Всі кадри зафільмовано В. Бігуном в таких локаціях: Вер-

ховина «IV Гуцульського кіно мистецького фестивалю «Тіні забутих предків: стежками фільму «Анничка» (29.11.2016), Дубове «Чендей-Фест» в 2018-2019 роках, Ужгород (інтерв'ю з М.Чендей в садибі Івана Чендея 16.07.2016), Центральний державний архів-музей літератури і мистецтва в Києві (11.05.2019). У фільмі з дозволу використано світлини з архіву родини Чендей, фото І. Миколайчука за друкаркою О. Бронштейна, фотовиставка світлин Ю. Гармаша «Сергій Параджанов. Дотик». Фільм вартий уваги всіх, хто цікавиться історією української кінематографії.

Фільм з Київської області м. Фастів «Жінка завжди» (00:58), знятий Сергієм Гордєєвим, у головній ролі – Вікторія Ткачук, отримав перше місце у номінації «Найкращий однохвилинний фільм». Показано дівчину біля дзеркала... у період карантину! Позитив, який передав автор, викликає сміх глядачів, що сприяє збереженню здоров'я.

«З Днем вишиванки, Україно!» (03:05) Ольги Романюк м. Київ отримав диплом «За цікаве поєднання інноваційних технологій в бібліотечній справі». На базі публічної бібліотеки ім. Лесі Українки знято позитивний фільм, у якому повага до книги як джерела знань поєднано з красою народних вишиванок різних областей України. Працівниці бібліотеки показали себе ще як гарні моделі, презентуючи свої вишиванки. Фільм наповнено добром і гордістю за свою Батьківщину.

Стрічка «Квіти» (06:22) є дипломною роботою Анастасії Яковенко і створена на базі Київського Національного Університету Культури і Мистецтв факультету кіно і телебачення, на кафедрі режисури, художньої майстерні Володимира Хмельницького у 2020 році. Перші кадри спонукують глядача відчутти красу орхідей. Фільм розповідає про жінку, яка рятує квіти, а вони «рятували її від страшного діагнозу. Хвороба ледве не зламала її, коли на її шляху зустрілись ... вони. Здавалося, життя втрачає сенс, але вона знайшла світовий ковток повітря: зів'ялі, нікому не потрібні орхідеї вона забирала до дому, реанімувала та ділилася красою зі світом». До неї приходять багато людей, яким головна героїня фільму розповідає, що треба робити, щоб квіти росли. Вже шість років вона важко хворіє, хоча сама – медична сестра. Жінка розмовляє до квітів, а квіти до неї. Цей фільм – подяка дівчинки Насті, яку всиновила Світлана Яковенко. Саме ця дівчинка-донька у якості режисера і оператора фільму, не просто виразила свою подяку матері, вона прославила її на всю країну.

Ігровий дитячий фільм «Книжковий детектив» (06:41) Першої громадської кіностудії «Фастів-фільм», автора Сергія Гордєєва з м. Фастів Київської області отримав третє місце у номінації «Найкращий дитячий аматорський фільм». Кінострічка розповідає шкільну історію про хлопця, який начитався детективів і вирішив пограти у Шерлока Холмса. Але сам опинився у ролі шахрая в очах однокласників. Фільм навчає вмінню прощати, поважати чесність. Знято цікаво і весело. «Той, хто всіх більше кричить про істину може бути найбільшим брехуном» – такий висновок пропонує автор глядачеві.

Наступна робота з м. Фастів тієї ж студії, автора сценарію та режисера Влади Березанської – «Сузір'я Єдинорога» (08:07) отримала друге місце у номінації «Найкращий аматорський фільм». Дана кінострічка містить актуальний сучасний контекст. Існує такий екстремальний флешмоб підлітків «Зникни на 24 години». Головні правила гри: зникнути на добу, не з'являтися вдома, вимкнути мобільний телефон, не заходити у соціальні мережі. Сюжетна лінія починається з того, що старшокласниця не йде на контрольну роботу, вона біжить за місто, відключає мобільний телефон. Вона роздратована і цей внутрішній протест намагається компенсувати втечею від оточуючого її середовища, але до неї підходить хлопець. Намагаючись викликати дівчину на розмову, він пропонує їй молоко: «Воно корисно для імунітету й кісток». Починається діалог підлітків, головний герой запитує головну героїню про флешмоб. Хлопець вмовляє дівчину прогулятися і показує кістки єдинорога. Дівчина не вірить йому. На її репліку, що «тут лише напівзотлілі кістки», хлопець поливає їх молоком. «Єдиноріг – символ доброчесності. Коли зникнуть кістки останнього Єдинорога, люди припинять довіряти один одному. Вони житимуть без надії. А де вмирає надія, там виникає порожнеча» [Запис під час конкурсних переглядів]. «Ти віриш у все це?» – запитує головна героїня. І хлопець розповідає, що спеціально купує молоко для кісток Єдинорога щотижня, і помітив, як вони стали потроху почали зростатись. Він вірить в успіх, він робить дії, щоб досягти своєї мрії або мети – це приклад підліткам-глядачам, що неможливе є можливим, якщо існує велике бажання. Слова, які хлопець промовляє, являють собою заклик не тільки до головної героїні, але й до глядачів: «Припини грати у цей безглуздий флешмоб, ти не маєш права забирати надію в рідних. Якби у кожного був свій єдиноріг... Мрія замість порожнечі породжує надію!» [Запис під час конкурсних переглядів]

«Правдозахісні окуляри» (09:20) режисера Андрія Остріковського з м.Київ отримав друге місце у номінації «Найкращий професійний некомерційний фільм». Фантастичний фільм порушує проблематику сучасності. В магазині комп'ютерних ігор головному герою стрічки запропоновано у якості подарунка правдозахісні окуляри. Весь світ став іншим, коли хлопець скористався ними, але від правди його це не захистило саме тому, що кожен на своєму робочому місці, або в житті надів такі ж самі окуляри та бачив замість правди життя кривду. Натяками режисер показує, що головний герой гине завдяки своїй байдужості. Спостерігаємо смисловий контраст, що є виражений кольоропередачею та графікою.

Висновки і пропозиції. В результаті перегляду конкурсної програми, особистої присутності, підтвердженого факту намірів проведення в Україні однієї з найцікавіших культурних подій європейського значення, про що йшлося у даній статті, авторкою дослідження дійдено висновку, що українські аматорські кіно роботи мають потенційні можливості конкурувати навіть з професійними кіностудіями, які отримують державні гроші, на міжнародній арені.

Список літератури:

1. Брюховецька Л. Кіномистецтво : навч. посібник. Київ : Логос, 2011. 391 с.
2. Гузар Л. URL: <https://synod.ugcc.ua/data/blazhennishyy-lyubomyr-guzar-430/> (дата звернення: 23.10.2020).
3. Лебедева Н.А. Особенности фильмов-победителей XIII Международного кинофестиваля аматорского кино «Кинокимерия 2018». *Молодий вчений*. 2018. № 11. С. 167–171. URL: <http://molodyvcheny.in.ua/files/journal/2018/11/41.pdf> (дата звернення: 21.10.2020).
4. Моуди Р. Жизнь после жизни. URL: http://www1.lib.ru/MOUDI/moudi.txt_with-big-pictures.html (дата звернення: 21.10.2020).
5. Прес-конференція. Кінокімерія. XV міжнародний кінофестиваль 24-27 вересня 2020. URL: <https://www.youtube.com/watch?v=CUELLUAWXA&pp=QAA%3D> (дата звернення: 24.09.2020).
6. Zeren, F., Hizarci, A.E. (2020). The impact of COVID-19 coronavirus on stock markets: evidence from selected countries. *Muhasebe ve Finans Incelemeleri Dergisi*, 3(1), 78-84, DOI: 10.32951/mufider.706159
7. Ozgen, O. (Ed.) (2019). *Handbook of Research on Consumption, Media, and Popular Culture in the Global Age*. IGI Global. <http://doi:10.4018/978-1-5225-8491-9>
8. Ozturk, R.G. (Ed.). (2014). *Handbook of Research on the Impact of Culture and Society on the Entertainment Industry*. IGI Global. <http://doi:10.4018/978-1-4666-6190-5>

References:

1. Bryukhoveczka, L. (2011). *Kinomystecztvo* [Cinema Art]. Kyiv: Logos. (in Ukrainian)
2. Guzar, L. Available at: <https://synod.ugcc.ua/data/blazhennishyy-lyubomyr-guzar-430/>
3. Lebedeva, N.A. (2018). Osobennosti fylmov-pobedytelej XIII Mezhdunarodnogo kynofestyvalya amatorskogo kyno «Kynokymmeryya 2018» [Peculiarities of the film-winners' of the XIII International Amateur Cinema Film Festival "Kinokimeria 2018"]. *Molodyj vchenyj*, vol. 11, pp. 167–171. Available at: <http://molodyvcheny.in.ua/files/journal/2018/11/41.pdf> (accessed: 24.10.2020).
4. Moody, R. Life after Life. Available at: http://www1.lib.ru/MOUDI/moudi.txt_with-big-pictures.html (accessed: 24.10.2020). (in Russian)
5. Pres-konferenciya. Kinokimeriya. XV mizhnarodnyj kinofestyval 24-27 veresnya 2020 [Press conference. Kinokimeriya. XV International Amator Cinema Festival 24-27 September 2020]. Available at: <https://www.youtube.com/watch?v=CUELLUAWXA&pp=QAA%3D> (accessed: 24.09.2020).
6. Zeren, F. and Hizarci, A.E. (2020). The impact of COVID-19 coronavirus on stock markets: evidence from selected countries. *Muhasebe ve Finans Incelemeleri Dergisi*, 3(1), 78-84. DOI: 10.32951/mufider.706159
7. Ozgen, O. (Ed.) (2019). *Handbook of Research on Consumption, Media, and Popular Culture in the Global Age*. IGI Global. <http://doi:10.4018/978-1-5225-8491-9>
8. Ozturk, R.G. (Ed.) (2014). *Handbook of Research on the Impact of Culture and Society on the Entertainment Industry*. IGI Global. <http://doi:10.4018/978-1-4666-6190-5>